

Abdullah Bin Ömer (r.a.) işittiğine göre,
Resûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:
"Kim bir kavme benzerse, o da onlardandır."
(Ebu Davud, Libas, 4/4031)

Sabır ve namazla Allah'tan yardım isteyin.
Şüphesiz bunlar, Allah'a huşû ile boyun eğenlerden
başkasına ağır gelir.

-Hadis-i Şerif -

-Bakara Suresi 45-

25 C.Ahir 1446

BEYOĞLU ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

27.12.2024

CUMALIK

"Sen Cuma gününün hürriyet kadar kutsal olduğunu onlara anlat..."

ÖZGÜRLÜK ŞAFAĞI SÖKERKEN

نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَ فَتْحٌ قَرِيبٌ

Allah katından bir yardım ve yakın bir zafer vardır. (Saf-13)

Elhamdülillah, elhamdülillah, elhamdülillah.

Son günlerimiz şükürler olsun ki bu şekilde hamt ve tekbirlerle doluydu. Elhamdülillah ki Müslümanlara zulmeden bir başka zalimin zulmü daha Allah'ın izni ile sona erdi. Şimdiden belirtelim ki bu yazı siyasi bir yönde ilerlemeyecek. Süreci birlikte irdeleyip derin taktiksel analizler de yapmayacağız. Zira bunlar zaten günlerdir yazılıp çiziliyor. Biz inşallah yazımızda bu süreçten çıkarabileceğimiz derslere odaklanmaya çalışacağız. Tevfik Allah'tan.

Sabır: Sabrın ne kadar önemli olduğu her daim bizlere vaaz ediliyor, sürekli hakkında nasihatler işitiyoruz. Ancak kaçımız sabrın ne olduğunu, onun nelere kâdir olduğunu bu vaaz ü nasihatler ile idrak edebildi? Tabi ki de bu vaaz ü nasihatleri küçümsemiyorum ancak eminim ki bu yanı başımızda gerçekleşen fütuhatlar bizler için daha etkili olacaklar. Zira her ne kadar bazıları cahilane bir şekilde bu olayları "10 günlük oldubitti" olarak adlandırsa da hakikat bu değil. Muhalifler diye müsemma, bizim ise mücahitler diye anacağımız bu kahramanlar 2011'den, bilhassa 2016'dan beri bu günler için hazırlık yapıp sabrediyorlardı. Hiçbir zaman isyan etmediler. Veyahut olmayacak bir anda bir işe kalkışıp da ellerindeki son birkaç imkânı da mahvetmediler. Yumruklarını sıkıp sabrettiler, en uygun anı beklediler. Rableri onlara uygun fırsatı verince de tereddüt dahi etmeden ilerlediler ve Allah'ın yardımı ile galip oldular.

Tevekkül:

Mücahitler bu süreçte her daim Allah'a tevekkül ettiler. Bir an dahi acaba deyip de yüz çevirmediler. Zira onlar "... Karar verince de Allah'a güven, doğrusu Allah kendisine güvenenleri sever." ayetini kendilerine şiar edinmişlerdi. Öyle zamanlar oldu ki onları destekleyen güçlerin neredeyse hepsi onlardan yüz çevirdi, kimsesiz bir hale düşeyazdılar. Ancak bir an olsun ümitsizliğe düşüp de "biz bittik" demediler. Bilakis Allah'a güvendiler, her şeyin onun elinde olduğuna iman edip sebat ettiler. Allah Teala da onların bu azmini ve sebatını boşa çıkarmadı ve onları, biz öyle inanıyoruz ki, kendi katından bir zaferle

Kardeşliği:

Kardeşliğin, bizce bu süreçte mahiyetini kavradığımız en önemli kavramlardan birisiydi, ne olduğunu yakinen bu süreçte müşahede ettik. Suriye'de [Burada bir parantez açmayı uygun gördüm. Zira bazı Müslümanlar Allah'ın kendilerine bahsetmiş olduğu bu yeryüzünü Sykes-Picot'nun kendileri aleyhine sınırlamalarına iman etmiş bulunuyor. İstirham ediyorum ki bir Müslüman olarak zihnimizi bu sınırlardan arındıralım, tabii ki coğrafya ve kavim realitesini unutmadan.] "adil yönetim" isteyen Müslümanlar katledilmeye başlayınca dünyanın dört bir yanından Müslüman kardeşleri yardıma koştu. Kimi bizim gibi yurdunu açtı onlara, kimi maliyle tasaddukta bulundu ve kimi de kendileri de zulme duçar olmalarına rağmen şedid olanla mücadele etmek uğruna rahat bir hayat yaşayabileceklerine rağmen Uygur, Özbek, bilumum Arap ve Müslüman diyarından yiğitler gibi canlarından geçmeyi göze alarak kardeşlerine yardım etti. Allah hepsinden razı olsun. Kâfirler kimi zamanlar her ne kadar fitne çıkarıp "kardeşlerin" arasını bozmaya çalışsa da Allah onların planlarını boşa çıkardı ve onları zelil kıldı. Dünyanın dört bir yanından gelen mücahitler ise en sonunda Şam'a muzaffer bir şekilde el ele, kol kola kardeşler olarak girdiler. Suriye dışında ise bu kardeşlik sınavının kazananları muhacirlere kucak açan, sıkıntılarını gideren, onlara yardımını esirgemeyen ve onları kendilerine kardeş bilenler oldu. Allah ensar-muhacir cümlesinden razı olsun.

Yazımızı bitirmeden sizden şunu istirham ediyorum ki coğrafyamızı okuyalım, TV ekranlarındaki cahil "şaklabanların" dediklerine kulak asmadan kaynaklarıyla okuyalım coğrafyamızı. O zaman belki bazı şeyleri daha iyi fark edecek, bize dayatılanları daha iyi görebilecek ve günümüzü daha iyi okuyabileceğiz. Rabbimizden Suriye ve Afganistan'ın ardından zulüm altında olan diğer Müslüman beldelerine de fetihler nasip etmesini niyaz ediyoruz. Umarız ki bu yazımız hayra vesile olur.

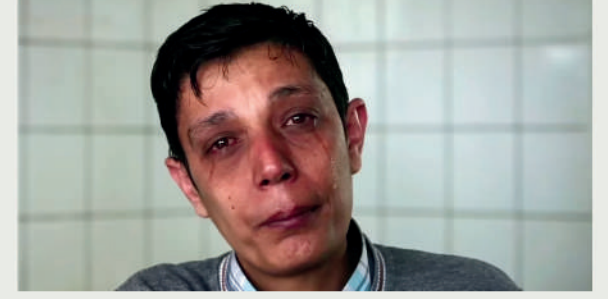
وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...

Onların dualarının sonu da şudur: Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. (Yunus-10)

Cahid Muaz

SEDNAYA: İNSANLIĞIN KARANLIK YÜZÜ

"Sednaya, burası öyle bir yer ki; şu an yerin kaç kat altındayım, hangi hücredeyim bilmiyorum. Gördüğüm manzaraları ve çektiğim işkenceleri bir bilseniz... Burada insanlar aklını yitirmiş herhalde..."

Bu sözler, rejim karşıtı direnişçi tavrıyla tanınan ve dünyaya Esad rejiminin barbarlığını haykıran Suriyeli aktivist Mazen Hamada'ya ait. Karanlık duvarlarından; tenine güneş değmemiş, türlü işkencelere maruz kalmış yüzlerce insanın iniltisi yankılanan; hücrede doğmuş, babası belirsiz küçük çocukların acı veren haykırıları ve günlerce susuz bırakılmış mahkûmların bir damla su için yakarıları duyulan; ismini duyduğumuzda bile kanımızın donduğu Sednaya Hapishanesi, bir diğer adıyla "İnsan Mezbahası" hakkında her geçen gün duyduklarımız insanlığı bir kez daha sorguluyor. 1980'li yıllarda kurulan; Suriye ordusu ve askeri istihbaratı tarafından yönetilen hapishane, Esad rejimine karşı çıkanların uzun yıllar boyu tutulduğu, sır gibi sıkıca saklanan bir mezbahaydı. Şimdi gün yüzüne çıkan bu acı gerçeklerle Sednaya Hapishanesi, Esad rejiminin baskıcı ve barbarca yönetiminin bir simgesi olmuş durumda. Cesetlerin pres makinesine yatırıldığı, aside dökülüp yok edildiği; toplu katliamlara sahne veren bu mezbaha, insanlık tarihine bulaşan utanç verici bir leke olarak üzerimizde hep var olacak.

Eski çınar şimdi Noel ağacı;
Dallarda iğreti yaprak utansın!
Ustada kalırsa bu öksüz yapı,
Onu sürdürmeyen çırak utansın!

Necip Fazıl KISAKÜREK

İletişim : cumalikgazetesi@gmail.com

UTANMADIKTAN SONRA İSTEDİĞİNİ YAP

Dünyayı kılıcımızın üstünde oynattığımız, örfümüzün parmak basmadığı yer bırakmadığımız ihtişamlı zamanlar; günümüzde yerini, maalesef utanca ve vurdumduymazlığa bıraktı. Kendi muhteşem geçmişimizden ve geleneklerimizden utanır olduk. Ünlü düşünür Cemil Meriç'in dediği gibi "Hristiyan Batı'nın göğsümüze ilıştirdiği bu idam yaftasını, bir "nişân-ı zîşân" gibi gururla benimsedi aydınlarımız." Batı'yı anlamadan taklit etmemiz ve yanlış Batılılaşma rüzgârının vatanımızın üzerinden esmesi sonucu "Ben Avrupalıyım" demeye başlandı. Kendi toplumundan kopup yabancılaşan kesimimiz, toplumumuzda revaçta oldu. Şu an ise bize ait olmayan Noel ağacı benimsenildi ve öz çocuk gibi üstüne titrenilir oldu.

SURİYE'NİN DÖNÜM NOKTASI: BAAS PARTİSİ

II. Dünya Savaşı'ndan sonra bağımsızlığını kazanan Suriye, yeni bir döneme girmişti. Son üç yüzyıl Osmanlı hakimiyetinde kalan, daha sonra da Fransız mandası altına giren Suriye'yi, bu yeni dönemde çeşitli karışıklıklar bekliyordu. 1958 yılında Mısır ile siyasi birlikle kurulmuş Birleşik Arap Cumhuriyeti'nin hâkimiyeti üç yıl sürdü. Daha sonra ülke bu birlikten ayrılarak bağımsızlığını ilan etti. 1963 yılı, Suriye tarihini değiştiren bir olayla anılacaktı: Baas Partisi'nin darbeyle iktidara gelmesi. 1940'larda Suriyeli ve Iraklı bazı entelektüeller tarafından kurulan bu parti, Arap milliyetçiliği, sosyalizm ve birlikçilik ideolojilerini benimsemişti. Partinin amacı, Arap dünyasını birleştirmek ve sömürgeci güçlerden kurtulmaktı. Partinin hüküm sürdüğü yıllarda, Sünni Müslümanlara yapılan zulüm ve haksızlıklar devletin her yerinde kendini gösterdi. Devlet kadrolarının Alevi azınlıklarla doldurulması, açık oy gizli sayım usulüyle yapılan seçimler, bazı bölgelerdeki muhaliflerin bombalanması ve özellikle Hama Katliamı buna delil olarak gösterilebilir. 2000 yılında Hafız Esed'in ölümüyle hükümet, Beşar Esed'e geçti. Babasının yolundan giden Beşar Esed, halkına zulmetmeye devam etti. 2011 yılında Arap coğrafyasını ve özellikle diktatörlükle yönetilen ülkeleri derinden etkileyen Arap Baharı, Suriye'de de etkisini gösterdi. Okul çağındaki birkaç çocuğun duvara "Sıra sana da gelecek doktor!" yazması ve güvenlik güçleri tarafından bulunup işkence edilmesi üzerine halk tepki gösterdi ve sistematik isyanlar başladı.

İlk başlarda oldukça güçlü olan muhalifler, Esed rejiminin Rusya ve İran'dan aldığı destekle bastırıldı. Rus uçakları birçok yerleşim yerini bombaladı ve masum sivillerin hayatına son verdi. Özellikle Halep'te yaşanan çatışmalar, şehri büyük bir tahribata uğrattı. Birçok Osmanlı eseri yıkıldı. Eserler bir şekilde yeniden yapılabilir, ancak giden canlar, biten hayatlar ve felç olan aileler ne yazık ki ardında düzeltilmesi mümkün olmayan yaralar bıraktı.

Son yıllarda Ukrayna ile savaş halinde olan Rusya, askeri ve ekonomik olarak büyük bir zayıflık içine düştü ve Orta Doğu'daki askeri gücünü ve rejime desteğini azaltmaya başladı. Rejimi destekleyen bir diğer devlet olan İran ise iç siyasi sıkıntılar ve uluslararası arenadaki zayıflığı sebebiyle bölgede duracak güçte değildi. Bu durumun farkında olan HTŞ lideri Ahmed Hüseyin eş-Şara (Ebu Muhammed el-Cevlani), akıllıca bir planla harekâtına başladı. Bu planın, İsrail ile Lübnan arasındaki çatışmanın ateşkes anlaşmasıyla sonuçlanmasından sonra başlatıldığını unutmamak gerekir. Zira böyle bir anlaşma olmasaydı, İsrail durumu fırsata çevirip bölgenin büyük bir kısmını işgal edebilirdi.

Kuzeyden başlayarak sırayla şehirleri ele geçiren muhalifler, son olarak Şam'ı kuşatıldı ve aldılar. Artık muhalif olarak değil, ülkenin özgür evlatları olarak şehre girdiler. Bu esnada Beşar Esed ülkeden kaçtı ve her zalim, adaletsiz ve Allah'ın kanunlarından uzak sistemin sona ereceği gibi, 61 yıllık Baas zulmü de sona erdi.

Berat Pınarcı

UNUTTUĞUMUZ SÜNNETLER

Peygamber Efendimiz (s.a.v.);

Gülüşü tebessümlerden ibaretti. Kahkaha atmazdı.

Mezarlıktan geçerken selam verirdi.

Yemek sofrasında sirke bulundururdu.

BİR ŞAİR, BİR ŞİİR, BİR ANEKDOT

ÖLÜM ŞAİRİ: CAHİT SITKI TARANCI

Cahit Sıtkı Tarancı, Türk edebiyatının önde gelen şairlerinden biridir. Cumhuriyet dönemi edebiyatında özellikle bireysel duyguları işleyen ve "Sanat için sanat" anlayışını benimseyen bir şair olarak tanınır. Türk şiirine getirdiği sade, samimi ve melodik tarzıyla büyük bir etki yaratmıştır. "Ölüm, yaşam, sevgi, yalnızlık ve insanın varoluşsal sorgulamaları" gibi temaları işleyen şiirleriyle tanınır. Türkçeyi ustalıklı kullanmış, sade ve anlaşılır bir dille yazmıştır. Özellikle Garip Akımı'nın etkilerini taşıyan eserlerinde bireysel duyarlılıkları ve insanın iç dünyasını derinlemesine ele almıştır. Cahit Sıtkı, çeşitli vesilelerle şiirlerinde Fransız edebiyatının yanı sıra Tanpınar ve Dıranas etkisi olduğundan bahsetmektedir. Cahit Sıtkı'nın Türk okuru tarafından tanınmasını sağlayan eseri ise "Otuz Beş Yaş" adlı şiiridir. Ölüm temasını vurucu bir üslupla ele almıştır. Hece vezniyle başarıyla kullanan Tarancı, az sözcükle çok şey söylemek taraftarı olduğunu her fırsatta dile getirmiştir. Hayatının sonlarında, geçirdiği kısmi felç sonucu konuşma yeteneğini yitirmiş, tedavi için götürüldüğü Viyana'da 12 Ekim 1956'da, 46 yaşındayken yaşamını yitirmiştir. Arkasında sayısız yazı ve şiir bırakan Tarancı, Türk şiirine estetik bir incelik ve bireysel bir derinlik kazandırmış, ölümünden sonra da etkisini sürdüren edebi bir miras bırakmıştır.

OTUZ BEŞ YAŞ

*Yaş otuz beş! yolun yarısı eder.
Dante gibi ortasındayız ömrün.
Delikanlı çağımızdaki cevher,
Yalvarmak, yakarmak nafîle bugün,
Gözünün yaşına bakmadan gider.
Şakaklarıma kar mı yağdı ne var?
Benim mi Allah'ım bu çizgili yüz?
Ya gözler altındaki mor halkalar?
Neden böyle düşman görünürsünüz,
Yıllar yılı dost bildiğim aynalar?
Zamanla nasıl değişiyor insan!
Hangi resmime baksam ben değilim.
Nerde o günler, o şevk, o heyecan?
Bu güler yüzlü adam ben değilim;
Yalandır kaygısız olduğum yalan.
Hayal meyal şeylerden ilk aşkımız;
Hatırası bile yabancı gelir.
Hayata beraber başladığımız,*

*Dostlarla da yollar ayrıldı bir bir;
Gittikçe artıyor yalnızlığımız.
Gökyüzünün başka rengi de varmış!
Geç fark ettim taşın sert olduğumu.
Su insanı boğar, ateş yakarmış!
Her doğan günün bir dert olduğumu,
İnsan bu yaşa gelince anlarmış.
Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!
Her yıl biraz daha benimsediğim.
Ne dönüp duruyor havada kuşlar?
Nerden çıktı bu cenaze? ölen kim?
Bu kaçınıcı bahçe gördüm tarumar?
Neylersin ölüm herkesin başında.
Uyudun uyanamadın olacak.
Kim bilir nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak,
Taht misali o musalla taşında.*

İSLAM COĞRAFYASINDAN BİR ŞEHİR

DOĞU'NUN İNCİSİ: ŞAM

Doğu'nun incisi olarak adlandırılan Şam, Orta Doğu'nun ve Suriye'nin en önemli şehirlerinden biridir. Tarihi MÖ 3000'li yıllara kadar uzanan bu şehir, Hititler, Asurlular, Persler, Roma İmparatorluğu, Emeviler ve Osmanlılar gibi insanlık tarihinde önemli yeri olan birçok medeniyetin izlerini taşır.

Şehir, MÖ 64 yılında Roma İmparatorluğu tarafından ele geçirildi ve bu dönemden sonra hızla gelişti. Roma İmparatorluğu'nun bünyesinde, Şam, Doğu Akdeniz'in en önemli ticaret merkezlerinden biri haline geldi. 634 yılına gelindiğinde ise Şam'ın kaderini tümüyle değiştirecek bir olay yaşandı. Hz. Ömer önderliğindeki Müslümanlar, şehri fethetti. Bundan kısa bir süre sonra Şam, Emevilerin başkenti oldu. Bu da şehrin önemini bir hayli arttırdı. Şam artık Orta Doğu'da önemli bir ticaret merkezi olmanın ötesinde, üç kıtaya yayılan İslam devletinin başşehriydi. Müslümanlar, şehrin ihya çalışmalarına hız kesmeden başladı. Şehrin önemli figürlerinden biri olan Aziz Yahya Kilisesi camiye çevrildi ve Emevi Camii adını aldı. Şehirdeki eserler yalnızca bu cami ile sınırlı kalmadı; bu dönemde saraylar, hamamlar ve medreseler inşa edildi.

Emevi Hilafeti'nin yıkılmasından sonra Abbasi Halifeliği, devletin merkezini Bağdat'a taşıdı. Bu dönemde şehir, siyasi önemini kaybetse de dini bir merkez olmaya devam etti. Abbasi Halifeliği'nden sonra şehir, Eyyubiler, Selçuklular, Memlükler ve Osmanlılar gibi birçok devletin katkılarıyla gelişti. Özellikle Osmanlı döneminde, Hac yollarında önemli bir merkez haline geldi. Osmanlı Devleti'nin yıkılmasının ardından, bir süre Fransız işgaline maruz kalan şehir, Suriye'nin bağımsızlığını kazanmasıyla tekrar başkent oldu ve hak ettiği değeri geri kazandı. Suriye'de son yıllarda yaşanan üzücü olaylara da tanıklık eden şehir, nihayet muhalifler tarafından kurtarıldı.

İLMİHAL KÖŞESİ

Soru: Namaz kılariken gözleri kapatmanın hükmü nedir? Bir kimsenin herhangi bir özürlü olmaksızın gözü kapalı bir şekilde namaz kılması caiz midir?

Cevap: İbn Abbas'dan rivayet edilen hadiste Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur; "Sizden biriniz namaza durduğunda gözlerini kapatmasın."

Namaz kılariken gözleri yummak mekruhtur. Çünkü namaz kılariken secde yerine bakmak sünnettir. Gözleri yummak da bu sünneti terk sayılır. Yalnız buradaki mekruhluk tenzihîdir.

Ancak namazda bakılması caiz olmayan bir şey görmemek için veya dikkati dağıtacak bir şey gözüne ilişirse, yahut görülen şeylerden ilgisini kesmek düşüncesiyle namazın manevi hazzı olan huşuyu temin maksadıyla göz yumulabilir. Bunda kerahet olmaz.

Kaynakça: (MİZÂNÜ'L-İTİDÂL)

SARI ÇİZMELİ MEHMET AĞA

Sarı çizmenin moda olduğu bir zamanda; İzmir eşrafından biri, uşağını çağırıp tembihlemiş: Bak a efendi; Aydın'dan, Mehmet Ağa adında biri gelecek. Harman zamanı ona sarı çizme alsın diye 14 akçe vermişim. Borcunun vadesi doldu, bugün defterde borcunu sildim. Şimdi bin faytona, doğru istasyona! Uzun boylu, orta yaşlı ve efe bıyıklı biridir. Hemen tanırısın.

Uşak varmış istasyona, tren boşaldığı gibi başlamış Mehmet Ağa'yı aramaya. Tarife uygun adamı bulamayınca, bari çizmesinden bulayım demiş. Ne var ki, sarı çizmelerden giyen giyene... Nihayet, çaresiz bir şekilde en benzettiği kişiye seslenmiş: Mehmet Ağa! Bizim Bey seni konakta bekler.

Tesadüf bu ya, sarı çizmeli adamın adı da Mehmet olup "Ağa" diye seslenirlermiş. Beraber konağa varmışlar. Bey bakmış ki gelen sarı çizmeli ile onun borçlusu Mehmet Ağa arasında benzerlik yok. Elindeki alacak defterine az önce sildiği Mehmet Ağa'nın ismini tekrar yazarken, diğer yandan başlamış uşağı paylamaya. Nihayetinde uşak dayanamamış: Bey, burası koca bir şehir. Sarı çizmeli de çoktu, Mehmet Ağa da. Seninkini yaz deftere bir daha. Bu hikâye halk arasında yayılınca, kim olduğu bilinmeyen kişiler için "Sarı çizmeli Mehmet Ağa" deyimi kullanılmıştır.

Harun Torun

KAMUS NAMUSTUR

İzmihlâl

Mahvolmak, yıkılmak, perişan olmak, yok oluncaya dek azalıp güçsüzleşmek gibi anlamlara gelir. Türkçedeki bilinen, kaydedilmiş ilk kullanımı Miladî 16. yüzyıla dayanır.

"Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl;

Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;

Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!" (M. Akif Ersoy)

Kerem Durmaz

CUMALIK KÜTÜPHANESİ

YİTİK CENNET

Yitik Cennet; "Diriliş Felsefesi" ile akıllara kazınan, kendini yüce davasına adayan ve sırtına İslam'ın derdini yüklenen; ihlasiyle, gayretiyle ve düşünce dünyasıyla koca bir nesle öncü olan diriliş eri ve medeniyet mütefekkeri Sezai Karakoç'un kaleme aldığı onlarca fikir kitabından biridir. Yazdığı şiirlerinin çokça altı çizilerek nesirlerinin önüne geçmesinden hoşnut olmayan Sezai Karakoç, fikir dünyasını yansıttığı ve pek çok cepheden felsefesini aktardığı bu kitapların taşıdıkları önemi vurgulamaktadır. "Yitik Cennet" eseri ise edebi ve felsefi yönüyle öne çıkan kitaplarından biridir.

Bir toplum için tarihinin önemini çeşitli metafor ve imgelerle, edebi bir biçimde aktardığı bu eserde; tarihimizi Hz. Âdem'den başlatıp, sekiz farklı peygamberle ayrı ayrı konuları işleyerek, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) ile yitirdiğimiz cennete kavuşma onuruna nail olmamızı anlatır. Bize yol göstererek adeta tarihi bir pusula niteliğinde olan peygamberler misyonu ile beraber geleceğimizi aydınlatmak niyetiyle çıkış noktası bulan bu eser, okuyucularına diriliş hamurunu mayalama amacı taşır.

Her peygamberle insanlığın verdiği imtahanlara karşı farklı bir bakış açısı kazandıran ve karşılaştığımız sorunlara dair, tarihimize günümüz arasında bir bağ kurup kendi deyimiyle "geleceğe yönelmede yeni bir dinamizm kaynağı" oluşturulmak istenmiştir. Sezai Karakoç bu eseri hakkında "Hakikatın içinden dışına doğru, özden kabuğa doğru gittik." demiştir. Örneğin: Hz. Âdem'le "varoluş" imtihanını veren insanlık, Hz. Nuh' la sürebilme, hayat, imtihanını, Hz. İbrahim' le nefis imtihanını verirken; yüce uygarlığın varoluş hikmeti önderliği Hz. Âdem, varoluşun temellenmesi Hz. Nuh, inanç temellenmesi ve İslam milletinin oluşması öncülüğü, Hz. İbrahim'de gerçekleşmiştir.

Bu kitap yüzyılımızın en önemli fikir kitaplarından biri olarak, bir neslin düşünce dünyasına diriliş tohumlarını serpmiştir. Günümüzde artarak okunmaya devam eden bu eser, okuyucularında derin bir etki bırakmaya devam etmektedir.

Hasan Yusuf Yıldız

İSLAM TARİHİNDEN BİR VAKA

HAMA KATLIAMI

Hama, bundan 42 yıl önce çok büyük bir katliama sahne oldu. Günümüz Suriye'sinin devrik lideri olan Beşşar Esad'ın babası Hafız Esad'ın talimatı ile kardeşi Rifat Esad komutasında Hama'ya çok geniş çaplı bir operasyon başlatıldı. Bu operasyonun başlamasının sebebi Suriye'deki Baas rejimine muhalif olan İslamcı Müslüman

Kardeşler örgütünün merkezinin Hama'da bulunmasıydı. Bir diğer sebebi de Müslüman Kardeşler'in Sünni Müslüman olmasıydı. Esad rejimi Suriye'de başa geldikten sonra orduyu ve devletin diğer kurumlarını

Şii kimselerle doldurdu. Rejimin Hama'ya saldırısı 2 Şubat 1982 tarihinde başladı, bu tarihten itibaren Hama'nın kaderi eskisi gibi olmayacaktı. Hama kenti dört bir yandan ablukaya alındı, şehre ilk hava saldırısı yapıldı. Askerlerin saldırısı o kadar kanlı ve dehşetliydi ki alçak rejim askerleri, daha doğmamış çocukları anneleri ile beraber terörist diyerek vuruyorlardı. Zalim Esad'ın askerlerinin gözünü o kadar kan bürümüştü ki; çoluk çocuk, genç, yaşlı ve kadın fark etmeksizin şehirdeki herkesi katlettiler. Katliamda 40.000'den fazla insanın öldüğü tahmin ediliyor ve bu kadar insanın sadece 1 ayda katledildiğini ve bu katliamın kendi ırkından, kendi canından kimseler tarafından yapıldığına dikkat çekmek istiyorum. Hama'da sadece katliam yapılmadı, kitlesel bir şekilde tutuklanmalar da gerçekleşti. Ve ne yazık ki gözaltına alınan insanların sayısı bilinmiyor. Vahşet o kadar büyüktü ki sokaklardan oluk oluk kan akıyordu. Zalim Esad'ın askerleri, halkın namaz kılmasını bekleyip toplu bir şekilde camilerde halkı infaz ediyordu. Kadınlara; hamile, yaşlı, küçük fark etmeksizin tecavüz edip, onları öldürüyordu. 3 Mart 1982'de katliam bittiğinde bilanço çok ağırdı: 40.000 şehit, dile kolay. Bazı kaynaklara göre Hama katliamı 20. yüzyılın en büyük katliamıydı. Bu büyük soykırımı yapanlar sadece zalim değildi, aynı zamanda vicdan konusundan bihaberler. O kadar duygusuz, vicdansız bir topluluk görülmüş müydü bilmiyorum? Bu bilmezliğim içimi çok acıtıyor. Ben bile bu zulmü araştırırken birçok zaman boğazım düğümlendi. Ağlamamak için kendimi zor tuttum. Ama zalimler o kadar vicdansız ki onlar için zulüm olağan dışı bir şey değil. Bir insanın kendi vatanından, kendi kanından olan, kendi yurdunun insanına böyle bir zulüm ve soykırımı yapması için tek bir sebebi vardı. O da bu eli kanlı zalimlerin gözünü kan bürümüş olmasıydı. Bu zulüm Suriye'de bir aya yakın sürdü ve bu, zalimlerin zulmünün karşılıksız kalacağı anlamına gelmiyordu. Allah'ın Kahhar isminin tecellisi ahirette sonsuz olacak. Bugün Suriye'deki devrimi yapan mücahitlerin babaları, anaları ve dedeleri o soykırımı ve vahşeti gördü.

CUMALIK

O soykırımı uğrayanların torunları bugün Suriye'yi özgürleştirdi. Allah o mücahitlerden razı olsun. Ve o soykırımı yapan ellere ve soykırım yapılırken susan dünya kamuoyuna lanet olsun.

Ahmet Yasin Esen

HAFTANIN SORUSU

Fatih Sultan Mehmet'in şiirlerinde kullandığı mahlası nedir?

CEVAPLAR X HESABIMIZDA

CUMALIK GAZETESİ

İmtiyaz Sahibi
BEYOĞLU ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
adına
Mahmut YELEK

Tetkik Eden : Mehmet Salih ÖZDEMİR

Yayın Kurulu/Yazarlar :
Hasan Yusuf YALDIZ - Yakup SAYIN
Taha Sıraç AKPINAR - Yunus Emre BİNGÖL
HAFİZ - Berat PINARCI
Harun TORUN - Muhammed Esed ÇELENK
Ahmed Yasin ESEN - Cahid Muaz
Kerem DURMAZ

Grafik Tasarım : Cafer Talha SİVRİ

İletişim : cumalikgazetesi@gmail.com
beyogluanadoluhl.kiz.tr
@CumalikGazetesi
@cumalik_medya

Ebu Zekeriya Yahya ibn-i Şeref ibn-i Müri

İmam Nevevi

13. YY

- İmam Nevevi** 631 hicri yılının Muharrem ayında (Ekim 1233), Suriye'nin güneyinde bulunan Havran bölgesinin Neva karyesinde doğdu. Asıl adı Ebu Zekeriya Yahya ibn-i Şeref ibn-i Müri en-Nevevi'dir. O dönemde Yahya ismini alanlar gibi hiç evlenmemesine rağmen Ebu Zekeriya künyesini aldı. Bunun sebebi baba oğul Yahya (a.s.) ve Zekeriya (a.s.) iki peygambere hürmetidir. Hususan eserlerinde en-Nevevi ismini kullandı.
- Çocukluk yıllarında** babası Şeref ibn-i Müri'nin dükkanında çalıştı. Fakat, ticaretten ve akranları gibi gününü oyunla geçirmekten memnun değildi. Aksine küçük yaşlarda ezberlediği Kur'an-ı Kerim'i okumaktan zevk alırdı.
- İmam Nevevi** babasının yanında çalıştığı sırada, bölgedeki âlimlerden ilmihal (temel İslami bilgiler) öğrendi. 19 yaşında babası onu Şam'daki Revahiyye Medresesi'ne bıraktı. Medresenin mütevazı şartları ve Nevevi'nin ilk yılları dikkat çeker. Şöyle ki; medresede talebelere günlük sadece bir ekmek veriliyordu. İmam Nevevi'nin bizzat kitabında aktardığına göre kendisi 2 yıl boyunca yere uzanıp yatmamış, uykusu geldiğinde rahlesine yaslanmıştı.
- İmam Nevevi** her gün on iki hocasından çeşitli dersler aldı ve on yıl içinde çevresinde tanınan biri oldu. Fakat kendisi halkın rağbetinden pek hoşlanmazdı. Hatta kendisine, ilme olan katkılarından dolayı "Muhyiddin" (dini ihya eden) lakabı verilmiş; ancak Nevevi, dinin hep canlı ve dipleri olduğunu söyleyerek karşı çıkmış ve kendisine bu şekilde hitap edenlere hakkını helal etmeyeceğini söylemiştir.

- Kütüb-i Sitte'yi** ve muhtelif birçok hadis eserini bizzat hocasına okudu. Sürekli çalışması sebebiyle on yıl içerisinde meşhur bir âlim oldu. 655 yılında eser verdiği söylenmekle birlikte ilk eserlerini 660 yılından itibaren vermiştir.
- İmam Nevevi'nin** yaşadığı asırda (7.yy.) ibn-ü Salah, bir sonraki asırda Zehebî, takip eden asırda ibn-i Hacer el-Askalani gibi âlimler hadis ilminde hizmet etmişlerdir. Zehebî'nin "hadis âlimlerinin efendisi" dediği, hadis hafızı, aynı zamanda hadis ilminde tanınmış biriydi.
- Muhtelif medreselerde** hocalık yapan imam Nevevi, Suriye'nin en meşhur medresesi Eşrefiyye Darülhadisi şeyhliğine getirildi. Vefatına kadar on bir sene burada görevini ifa etti.
- İmam Nevevi**, yaşamıyla ve mizacıyla diğer âlimlerden ayrılırdı. Ağırbaşlı ve vakarlıydı. Sırtındaki kadın pamuk elbise ile onu görenler, gezmeye gelmiş Nevâlî bir köylüye benzetirdi.
- İlmine engel** olur düşüncesiyle dünyanın zevklerinden uzaklaştı. En büyük ibadetin, helal ve haramları hakkıyla öğrenmek olduğunu belirten İmam Nevevi, hayatı boyunca kimseden tek kuruş almadı. Medresenin verdiği aylıkla kitaplar alır, akabinde medreseye vakfederdi. Aynı şekilde Eşrefiyye Darülhadisi'nden hiç maaş almadı.
- Vefat edeceğini** sezdiğinde; hocalarının kabirlerini, tanıdıklarını, ziyaret etti ve kitaplarını medreseye vakfetti. Akabinde Kudüs'ü ziyaret etti ve Nevâ'ya döndü. Birkaç günün ardından baba evinde vefat etti, 676 (24 Aralık 1277).

Harun Torun